

Hodnocení diplomové práce Veroniky Janíkové Adolf Branald – dramatik.

Diplomantka se v práci zaměřuje na zřejmě nejméně známou (i očekávanou) tvůrčí aktivitu autora, jehož „prozaickému“ kouzlu vzdala hold již v práci bakalářské.

Pozornost je věnována rodinném u zázemí, v němž se mladičký Adolf Branald od dětství bez bázně a hany nadechoval k obdivu mimo jiné i ke skříňkám s líčidly, k divadelním šminkám i ke stříbrným parukám. Zmíněna je osobnost synem považovaného a obdivovaného tatínka R. F. Branalda, dosti svérázně se pohybujícího v prostoru tehdejšího vrcholového „showbyznysu“ tu- i cizozemského, představeny jejich první společné tvůrčí pokusy; autorčinými zdroji byly v tomto směru kromě ojediněle existující literatury sekundární (minimonoografie A. Hamana a Branaldovy vzpomínkové knížky) především materiály pražského archivu Národní knihovny, žel i tak nabízející ke studiu z patnácti her zhruba polovinu. Tyto dostupné texty jsou poté v práci blíže představeny (postavy, děj, prostředí – scéna, kompozice, jazyk) a analyzovány.

Oceňuji zejména způsob, jakým se diplomantka v „prostředí dramatu“ orientuje a pohybuje: především s nepřehlédnutelným respektem k oběma Branaldům, s porozuměním, empatií a vzácnou tolerancí k textům s nejednou prostinkým a až triviálními konflikty, s průhlednými zápletkami, předvídatelnými záměnami a lacinými happyendy. Tento svět „laciné“ lidové zábavy je objeven, představován a analyzován způsobem hodným respektu a zároveň opatřen poučeným až fundovaným a zároveň citlivým a vnímavým komentářem, z něhož je patrná úcta jak k láskyplnému vztahu syna k otci, tak k jejich tvůrčím aktivitám; a v tomto spatřuji i další a nepřehlédnutelný rys práce – kromě onoho „objevitelského“: respekt namísto ironie, úcta namísto úsměšku, lehkost porozumění nad „tíhou“ odsudku. Vzácné.

Práce – žel – není prosta chyb jak v interpunkci (namátkou s. 15, 19, 23, 26), tak formálních (s. 6, 28, 40, 43), domnívám se však, že její úroveň není tímto snížena podstatně.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako velmi dobrou.

V Plzni 24. 7. 2018

Jiří Staněk